

ZOBOR-HEGYI SZENT ZOERARD-ANDRÁS ÉS BENEDEK

A 11. századi két lengyel származású felvidéki remetét – mestert és tanítványát – Magyarország első szentjeiként tiszteli a hagyomány. Először a Szent István alapította zoborhegyi bencés apátság tagjai lettek, Nyitra vára közelében. Ott adta Zoerardusnak az András nevet Fülöp apát, akinek engedélyével a Nyitra völgyében magasodó Zobor-hegy barlangjába vonult, ahol később társául szegődött Benedek.

E két szentéletű remetéről szól az első magyar írásmű Szent Mór, pécsi püspök tollából 1070 körül. *(Az eredeti szöveg nincs meg, másolatai Münchenben és Párizsban találhatóak.)*

Mór püspök oly különös tiszteletben részesítette e két vezeklő szentet, hogy történetüket a pécsi székesegyház egyik oszlopfőjén ki is faragtatta.

Elvonultságuk célja a világ bűneiért való vezeklés, böjttel, lemondással és rendkívüli önsanyargatással, melyre félelmetesen szigorú praktikákat épített ki magának (lásd alsó kép)! A magyar föld első – írásban is jegyzett – engesztelői voltak.

András halála után testén megtalálták vasból készült ciliciumát (kínzó-övet), melyet soha nem vett le magáról, így benőtte a hús. Ennek az övnek a fele Mór püspökhöz került, aki ereklyeként őrizte.

1064 húsvétján Pécs nevezetes eseménye volt Salamon király koronázása, akinek Mór püspök odaajándékozta András remete ciliciumának egy darabját.

Szent László királyunk idején, 1083. július 17-én avatták őket szentté, István királlyal, Szent Imre herceggel és Szent Gellérttel együtt. Ünneppnapjuk július 17.

(Az alábbi források felhasználásával: <http://www.magyarKurir.hu/hirek/zoborhegyi-szent-zoerard-andras-es-benedek>, <http://www.katolikus.hu/szentek/0717.html>)